

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Martinus patri in foro cibos emit.
Tum turbam vidit.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Martinus unum ex turba dicere
audit: „Christus filius dei est.“

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Apud turbam consistit.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Repente pater Martini accedit et
filium domum ducit.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Denique Martinus concedit.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Martinus cum patre matreque
atrium intrat.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Ibi bullam deponit et togam
virilem accipit. Mater dolet et
gaudet. Pater gaudio affectus est.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Etiam propinqui gaudent.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Pater Martini filium militem facere vult.
Martinus adolescens est et monachus esse cupit.
De militia dubitat, sed patri placere vult.

Quinto decimo anno Martinus pars
militiae est.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Quinque et viginti annos stipendia
facit et miles in hostes Romanorum
pugnat.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Hic pecunia!

Hic praemia!

Hodie Martinus exercitum relinquit.
Nunc Quaestor Martino pecuniam dat
et Centurio praemia. Populus probat.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Milites gaudent, quod Martinus
amicus non iam miles esse debet.

Sanctus Martinus – Miles Romanus

Martinus agmen amicorum domum ducit.